

Ambieta +

1. Stwierka Polski Walczącej na krótkich wschodnich
II Rzeczypospolitej?

Pkt 1.

STANISŁAW GWIAZDZIŃSKI, syn JANA i MARII, z domu
KIERSZYŁŁO, pseudonim GWIAZDA.

Pkt 2.

ur. 11 sierpnia 1921r w Warszawie

pkt 3.

zmarł 9 czerwca 1997r w Olsztynie

Pkt 4.

W dzieciństwie utracił ojca, który był pracownikiem policji
w Landwarowie. Matka zarabiała szyciem na utrzymanie
pięciorga dzieci. Uczył się w o.o. Salezjanów, lecz maturę zdał
po wojnie. Do jej wybuchu nie służył w wojsku. Mając
przed wojną ukończył gimnazjum w r. szkolnym 1938/39.

pkt 5

W czasie okupacji pracował przy budowie kolei w okolicy
Landwarowa, potem w majątku stryja Antoniego GWIAZDY.

Mając 19 lat ożenił się z HANĄ ZIELONKO.

W czasie wojny urodziło się ich dwoje dzieci:

- syn Krzysztof, u. 1941r, zmarł w wieku 3 miesięcy na
difteryt, pochowany na cmentarzu w Landwarowie,
- córka Krystyna, Gxii 1942, w Landwarowie (obecnie mieszka w H-41e)

pkt 6

Do momentu wstąpienia do AK, wspólnie pracował z
miejscowymi partyzantami. Wskazywał miejsce, zato-
pienia broni i amunicji przez Wojsko Polskie, pacho-
wywał je w majątku stryja (w młynie) i dostarczał
Tęczykowskiemu oddziałowi.

pkt 7

Ustąpił do Armii Krajowej 4 stycznia 1943 r. w Landwarowie Zaprzysiężony w Landwarowie przez dowódcę 1. Ośrodka Dywersyjno-Partyzanckiego por. "Gozdawę", Jerzego Rozatowskiego. Otrzymał przydział do sekcji dywersji. Do Brygady został odkomenderowany w maju 1944 r. z przydziałem do 3. plutonu pchor. "Szczęsnego" Jerzego Dzierżyńskiego. Służył do 17. VII 1944 r. W okresie służby czynnie walczył z okupantami. 18. VII 1944 r. został rozbrojony i aresztowany przez wojsko NKWD i osadzony w obozie w Miednikach. 28. VII 1944 r. został wywieziony w głąb ZSRR (Kafmgo), a następnie do obozu pracy leśnej 1 batalion Maleicha (MALEICHA) - w Prudach. Do kraju wrócił 05. 01. 1946 r. (Biała Podlaska)

stopień wojskowy - szeregowy. Zwymiarowany, za udziałem w kombatanckim nr 389547, okres służby w AK potwierdzony od I 1943 do VII 1944

pkt 8 - nie dotyczy

pkt 9

Korzystając z faktu odebrania przez NKWD wszystkich dokumentów, w obozie podał, jako swoje, nazwisko stryja - GWAZDA. Nie chciał aby represje sowieckie dotknęły rodzinę. Ktoś doniósł o tym obozowym władzom. Prześmieliwali ojca goździnami, śniecili żarótkami dużej mocy prosto w oczy, nie dawali spać. Skazali na karę "bałangi" (jeśli dobrze pamiętam nazwę). Mieniąc pobytu w wykopanej w ziemi kilkumetrowej jamie, której dno wybetonowane było wodą. Ograniczono raję pokarmową do chleba i wody. Biorąc pod uwagę warunki atmosferyczne - równało się to karze śmierci tym bardziej, że więźniów nie zwalniano z pracy w ciągu dnia przy wyrębie lasu. Uratował Ojca kolega obozowy Tadeusz OSUCH, który obzłodził się z ojcem swoją skromną rają pokarmową. Stał się pamiętką swojego dobroczyńcy i wybawiciela

Tato dał imię Tadeusz mojemu bratu, urodzonymu 27 maja 1948 r. w Olsztynie. (obecnie mieszka w Austrii)

Pkt. 10

W późniejszym okresie życia Ojciec bardzo chorował, z trudem chodził, miał ustawioną protezę stępu ^{biogrowego} ~~biogrowego~~ (dokręcania ciężkich szeregów drewna), stracił wzrok. Był na rencie inwalidzkiej, choć nie było ono zaliczone do rent wojennych, jej przyczyną tkwiła nieustannie w latach bardzo ciężkiej pracy i głodu w Targu.

Ojciec umieriał z gruźlicą i spuchnięty z głodu.

Pkt. 11.

Pracował w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym w Orlowie, potem w Olsztynie. Następne lata pracy to: Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego w Olsztynie (kierownik Biura Planowania), Był autorem planu rozwoju regionu i liczyłem publikacji na ten temat. Ośrodek Góraszka (wówczas miejscowości nie państwa) gdzie był kierownikiem (około 2 lat), potem, już do uzyskania renty w Olsztynskich Zakładach Opieki Samochodowych (nie wiem na jakim stanowisku). Po powrocie do Polski i zamieszkaniu w Olsztynie ukończył szkołę średnią i podjął studia na Wydziale Pracy Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu w roku akademickim 1948/49, lecz ich nie ukończył ze względu na konieczność zabezpieczenia bytu rodziny. (W maju 1948 r. urodził się syn Tadeusz, warunki lokalne były bardzo trudne, córka chorowała). 27 lutego 1997 r. awansował na stopień sierżanta rezerwy (wzrost Olsztyn, ppłk. Ryszard Woźniak).

pkt. 12

Srebrny Książ Zasługi - 1957 (za pracę na rzecz Warszawy i Mazur)
Książ Partyzancki - 1997

Książ Armii Krajowej - 1996
Złota Odznaka Honorowa „Zasłużonym dla Warszawy i Mazur” - 1963
Odznaka Pamiątkowa 7-mej Brygady - 1990
List gratulacyjny od OZOS - 1976

Ad 13. - nie podaje.

Ad 14.

Janusz Bohdanowicz „Czortek” - „Brygada Wilhelma, Oddziały Partyzanckie „Żuka” i „Gozdawy”, Gdańsk 1998 str. 38, 180-181

Książkę tę nadesłał autor już po śmierci Ojca.
Dedykacja: Ś.p. kol. Stanisławowi Gwiżdżkińskiemu
„Gwiżdżka” za okazaną pomoc umożliwiającą ukazanie się tej książki. 12.07.1998r.

W tej książce jest nieco inne podporządkowanie organizacyjne, niż to podałam w pkt 7, cytowanym w „Zaswiadczeniu Służby” nr 146, wydany w Gdańsku 01.1993r przez Dowódcę 7. Brygady ptk. Wilhelma Tupikowskiego „Wilhelma” i Dowódcę I-go Zgrupowania mjr. Aleksandra Wasilewskiego „Olesiniski”.

Przytaczam tekst z książki wymienionej na początku pkt. 14:

„Data zaprzysiężenia: 5 I 1943. Miejsce zaprzysiężenia: Landwarów. Odbierający przysięgę: kpr. Władysław Piorkowski „Ryś”. Data wstąpienia do Brygady 02.02.1944. Miejsce wstąpienia do Brygady: Ropieje pow. Wileńsko-Trocki. Przebieg służby: Po złożeniu przysięgi otrzymał przydział do drużyny dowodzonej przez kpt. Władysława Piorkowskiego „Ryś” w I Ośrodku Partyzancko-Dywersyjnym w Landwarowie. Do 7. Brygady został odkomenderowany z chwilą powołania Brygady 02.02.1944r. Otrzymał przydział do drużyny dowodzonej przez Jana Leszczyńskiego „Junak” w I plutonie dowodzonym przez por. Mariana Szymoniaka „Poraj”.

Stwierdzone do rozbrojenia przez wojska NKWD dnia 18. VII 1944 r.
Aresztowany i osadzony został w obozach:

- Miedniki - 18 VII 1944 - 28 VII 1944
- Klatnoga - 05. VIII 1944 - 10. IX 1944

Lagry - I batalion Prudy.

Zwolniony 05. I 1946 Biała Podlaska.

Pkt. 15 - zażegnam kserokopię „Zaświadczenia starzy”

Pkt. 16 - zażegnam kserokopię zdjęcia ojca, zrobionego tuż po powrocie z obozu oraz portreciku namalowanego przez nieznanego koleżę ojca otórkiew na okładce kartki pocztowej. Nie wiem, skąd ukisła się tam nazwa miejscowości „Kłucze”. Data 6. XII. 1945 r. jest to data śmierci B. urodzin i portrecik był chyba prezentem dla mnie z tej okazji.

Autorka niepełna córka Stanisława
Krzyszyna Gutazolskiego

02-954 Warszawa

W-ua, 9 VI 2005 r. w ósmą rocznicę śmierci Ojca

P. S. Zażegnam też xero zdjęcia Tadeusza OSUCHA, obrobocznicy Ojca. Jego nazwiska nie spotkałam w żadnej publikacji, a zastanawia mnie że uszedł nawet na pamięć. To kopie ukonieczni Akademii Medycznej w W-nie. W obozie był również rodzony brat Ojca, Eugeniusz Gutazolski, syn Marii z Wierszytów i Jana, ur. 28 marca 1912 r. w Landwarowie. Zmarł około 15 lat temu w Olsztynie, mieszkał przy Al. Przejaciot w Olsztynie.

Nie ma też nigdzie wzmianki o Mieczysławie PIMPICKIM, również już międzygłym. Był znanym chirurgiem w Olsztynie

z pozaznamu G. G. G.

